

(המשך מעמוד 11)

ינואר 1986 הכרנו על הקמת הוועד במסיבת-עיתונאים. היו שם הר"ר שלמה אלבז, אתי דנינו, הפרופסור ששון סומך ולטיף דר"ר, עבדך הנאמן.

על העצומה לדיאלוג ישראלי-פלסטיני שגם לה יש מקום של כבוד בין אלפי הנירות במשרדו של דורי, תומכים 100 איש. החל ברק"ה, התקוממות, מפ"ם, ר"ר, מיפלגת-העבודה בלתי-מיפלגתיים.

המישלחת לרומניה

מן קצב אחרי פירסום העצומה, שלא עזרה מערות בחברה הישראלית, חוקק בכ"נס התיקון לפקודה למינוע טרור. הידוע בכינויו "חוק המיפגשים". חקיקת החוק עוררה את אנשי מח'גה השלום בארץ ובעולם לפעולה. כמה מהם חשבו שראוי יהיה לערוך מיפגש ראוותני עם אנשי-האש, כדי להוכיח את האבסורד שבו. המדינה, שהסכימה לארוח מיפגש מסוג זה, היתה רומניה. הרכבת המישלחת הישראלית לכינוס לוותה בארגון בחילוקי-דעות, שהיה מאל הישראלי מורגל שחוקק בהם. הם היו בעיקר על רקע חלקה של חר"ש (מיסודה של רק"ח) במישלחת הישראלית, שהשתלטה על המישלחת.

רשימת המשתתפים הישראליים, היתה מרשימה בהרכבה ההתחלתי, הצטמצמה מאוד לקראת הנסיעה. חלק מאנשי-המישלחת נשאו סולקו ברגע האחרון ממש בגמלי-העופה, רגע לפני המראת המטוס ברומניה. דורי לא בלח או — כמו שלא בחל לפני וגם לא אחריכן — ברק"ח. הוא מינה את עצמו כראש המישלחת, ונסע לרומניה בחב"מ 20 ר"ש, ישראליים, אחרים מהם חברי-החברה הסערה שליוותה את המישלחת והרכבה בתוך השמאל הישראלי התגמדה לאור הסעיף שהעוררה העבירה הפומבית על התיקון החדש לחוק. הוויכוחים המרים, שליוו את הנסיעה בין הפעילים, נמוגו, וכמעט שנשכחו, כאשר הוחלט להעמיד ארבעה מחברי המישלחת — שנבחרו באופן שרירותי — לרין בעונן עבירה על החוק האוסר מיפגשים. דורי היה בין ארבעת הנאשמים, לצידם של ראובן קמינר, יעל לוטן ואליעזר פיילר, וזכה במעמד של הנאשם מס' 1.

אין ספק שהנסיעה לרומניה הפכה לציון דרך רב-משמעות בחייו של לטיף דורי, עד אז פעיל הידוע בחוגים מצומצמים בלבד. המישלחת שחפה את שמו לצידו הרחב בישראל, ואולי בעיקר לצידו הפרפרלסטיני בעולם כולו. הוא הפך מנעדר השלום, למי ששילם מחיר אישי כבד בעבור פעילותו והימנעו בדרכו. הוא הוזמן מאז לעשרות כנסים נוספים ברחבי-העולם — מיפגש במיזרח ועד לארצות-הברית במרכז — קיבל עשרות מיכתבי-תמיכה והפך אדם ידוע ומוכר. בתי-המיפגש הרשיעו את הארבעה כעבדי רע על החוק וגורו עליהם חצי שנת מאסר בפועל, שאפשר יהיה להמירה בעבודות-חורף למעורבות. ברגע ממתנים הארבעה לפי סיקטור של בתי-המיפגש העליון בעירועו שהגישו על היתר-הרשעה.

היינו מודעים לזה, היינו מוכנים לשלם את המחיר. אם מחיר מיפגש הוא לשבת בבית-סוהר, אז נשבע. זה מחיר זול מאוד לערמת מה שהשיגו המיפגשים. היום כולם מרכיבים עם אש"ף, כולל ראשי-המשלוח. הוא ממשך ללא ליאות בפעילות. לפני שנה בדיוק אירגן מיפגש מיוחד-בימינו של מישלחות שכולות פלסטיניות וישראליות בירושלים.

מן קצב אחרי-הגיע לשיא נוסף בקאריירה הענפה ורבת-הפעילות שלו: הוא זכה בפרס קרייטן, לשלום ולחירות שלום. זה היה אחד הימים המאשרים שהיו לי. זה הפך הראשונה שנתנו למישהו מעדות-המזרח. זה לא היה פרס אישי, זה היה פרס לוועד, פרס לכל הישראליים הפועלים למען השלום. הוא קיבל את הפרס ביחד עם בניור בהוט, כיום ראש-משלחת פקיסטאן, או מתמודדת

בבחירות, עם הר"ר רמירז, סגן-נשיא ניקר-גואה, ועוד אישים מכל רחבי-העולם.

המיפלגה הישעתי

דורי, שתמך, לדבריו, במשך כל השנים בהקמת מדינה-פלסטינית לצד מדינת-ישראל, שתמך בדרישה ובמיפגשים עם אש"ף, לא היה תמיד בקו המיפלגה — מפ"ם. רק בעת האחרונה, סמוך לבחירות האחרונות לכנסת, התקרבה מיפלגתו לרשות אלה. עד אז, ובעיקר בתקופה שהיתה חלק בלתי-נפרד מהמעמד, היה דורי חריג בולט. למרות זאת המשיך לדבר גם בשם המיפלגה וגם בשמות אחרים. כיום הוא מעורר עליו זעם בשמאל בגלל זיקתו לרק"ח.

מי ממומן את כל הפעילויות האלה שלך? כדי שהוועד יהיה עצמאי, לא הסכמתי לקבל פרוטה מהמיפלגה. הכל נעשה מתרומות ובהתנדבות. לשלימתי, כמה מחברי הוועד הם במצב כלכלי טוב, והם תורמים לנו. יש גם מיני תרומות מחו"ל. אילו היה לנו יותר כסף, היינו עושים פעולה יותר רחבה יותר טובה. מי ששוקע בעבודה השחורה זה אני. אבל יש מזכירות, שחברים בה הר"ר ששון סומך, הר"ר שימעון בלס, אתי דנינו, עורד ליפשיץ, יעל לוטן ואנוכי.

מתי מתכנסת המזכירות? בדרך-כלל פעם בחודש. פעולה שוטפת אני עושה, אבל אני מקיים התייעצויות. אין שום דבר פורמלי. אנחנו לא עוסקים בפורמלים, אנחנו יותר גוף שדוחף דברים. מוטעם מי נסעתי למיפגש בטוול-דו, לפני חודשי? הוזמנתי כנציג הוועד לדיאלוג.

לפי מה אהה מחלטי מתי אתה מופ"ם ומתי אתה, הוועד לדיאלוג? אני לא צריך להחליט. אחרי הנסיעה לרומניה חלק מהמיפלגה ראו בזה סתירה. רצו לסלק אותך מהמיפלגה? לא בדיוק. הקפואו את התפקיד שלי במיפלגה. היו — ויש — ויכוחים במיפלגה. אני חייב לציין שגם בזמן פרשת רומניה רבים במיפלגה — בעיקר כמקסור הערבי והקל לא קטן של ההנהגה — עמדו לצדי, והתנגדו לסנקציות שהוטלו עלי ללא שום הצדקה.

ובכל זאת, מתי אתה מפ"ם ומתי, הוועד לדיאלוג? אני כבוע של מפ"ם כשאני מייצג את מפ"ם באופן רישמי. לטולדו נסעתי כמזכיר הוועד לדיאלוג. הכובעים יורדים ועולים בהתאם להזמנות ובהתאם לנסיבות, אין זה שום פתירה.

הרבה בשמאל זועמים עליך בגלל התחברות-יתר עם רק"ח. אני מודע לכך, ואין לדעתי הצדקה לתרעומת. אילו אותם אנשי-שמאל היו עדי שים חצי ממה שעושים רק"ח בשטח הזה, הייתי תומך בהם. רואים אותי כפועל של רק"ח, כי רק"ח עושה יותר פעולות, אבל אני הולך לכל הפעולות, גם כשלא מומינים או תי.

עורד ליפשיץ, עיתונאי ותיק, חבר במוד כירות הוועד לדיאלוג, יש רק שבחים לומר על לטיף דורי: יש לו רוקרד מרשים. אני, אומנם, חבר במזכירות הוועד לדיאלוג, אבל המזכירות היא גוף פקטיבי, ואין לי טענות על כך, יש הרבה גופים כאלה. על הוועד ועל לטיף אני יכול להגיד רק דברים טובים. הוא פונה אלי לעיתים, לא לעיתים קרובות, וכשהוא פונה אני שמח לעזרו.

יתכן שמוטו אחד חשוב בפעילותו של דורי הוא: ללכת לכל מקום, גם כשלא מומינים אותו. יתכן שזה מה שמקומם עליו אנושי שמאל רבים, הטוענים שהוא נדחף, שהוא לדיאלוג זה לטיף דורי בלבד, שאין לו גייסות שאין לו תומכים, שאין מאחוריו אנשים. אבל את העובדה שהוא עושה אי-אפשר לקחת ממנו. אפשר, אולי, לחלוק על דרך העשייה, אבל נראה שזה אינו מטריד את דורי, הממשיך לעשות.

(המשך מעמוד 7)

מאוד ואחוז קשישים גבוה מאוד. בתוך-גילאים 65-40, אחוז הפעילים נמוך.

אופיר העברי (25), סטודנט להסטוריה באוניברסיטת תל-אביב, הוא מייסדי מול-רת, במקום 99 ברשימתה לכנסת. למרות גילו הצעיר, העברי הוא פעיל ותיק במיפלגת המיוסדה, היה בימית, היה חבר מועצה ומרכז בהתחיה, עד שפרש בעיקבות רפול עם קבוצה גדולה של צעירים. היום הוא במולדת, אחרי שהתאכזב מרפול (גם הוא לא דמוקרטי), ומכיוון שרק מולדת מציעה פיתרון — הטרנספר.

העברי דווקא אינו שש לאיחוד עם התיחיה, בהרכבה הנוכחי (אנחנו לא צריכים את הגיבנת של התיחיה, שהיא היום הרבה יותר קטנה מאיתנו). הוא גם נגד הצטרפות לליכוד כדי להשפיע מבפנים: הליכוד גרוע מהמעריך. הם נפגשים עם אש"ף. שרייחיוסי קיים לא יעורר. תעזור רק אופוזיציה עצמאית מימין לליכוד, שתסכן אותו אלקטורלית ותעצור את הסחף לכיוון מרדוריאולמרט העיריב.

רק למולדת יש פיתרון

עומר בביוף, בן 28, בעל חברת מחשבים, הוא רכז הנוער והצעירים ב"מולדת" וחבר מזכירות. גם הוא עבר את מסלול תחייה-הצומח-מולדת, וטוען כי "סיפוח לליכוד כטראנספר יהיה אסון, כי אי-אפשר לספח בלא לתת זכויות-אזרח, לכן רק למולדת יש פיתרון לסיכסוך — הטרנספר."

לעומת העברי הוא נוטה יותר לאיחוד בין מיפלגות הימין — אבל בשביל איחוד צריך צדן של שלוש הגורמים, ומניסיון-העבר לומדים שאין זה כך. במיוחד בגלל סירובה של צומת לכל שיתוף-פעולה, עוד מלפני הבחירות.

גם כניסה לליכוד אין הוא פוסל על הסף, אלא רק שב-שלב הנוכחי אין סיכוי לכך.

רון קרייטל (21), בנו של הפרופסור הנודע, הוא סטודנט לפסיכולוגיה ולפילוסופיה ופעיל בתחיה זה שלוש שנים. קרייטל, בוגר תיכון עירוני ד' במסלול למוחננים (זה היה אסון — ככל שנה רציתי לעזוב, אבל לא עזבתי) דווקא נשאר בתחיה, כי "היא היחידה שמציעה גם משהו שהוא מעשי: טראנספר רק לתושבי מחנות-הפליטים, ולא לכל תושבי יש"ע, שהם במילא רוב תושבי האזור."

נגד רפול הוא טוען שאינו דמוקרטי. עובדה שוועידת-צומת החליטה דבר אחד, ורפול עשה דבר אחר.

הלוואי איחוד

קרייטל טוען שעכשיו מוקם מחדש גוף "צעירי תחיה" (יש ויכוח אם הגיל המסמלי יהיה 33 או 35). על איחוד בין שלוש מיפלגות הימין הוא אומר "הלוואי". אופציית-הליכוד היא בלתי-סבירה (שם נהיה רק מיעוט קטן). מחמאות הוא מחלק לאריאל שרון (הכיר-כרוסטי והבייבי), הוא צריך להיות ראש-המשלוח, לצחי הנגבי (יש לו העוץ לצאת נגד ראש-המשלוח, ולסכן את עתידו הפוליטי), ולגאלה כהן (מנהיגה כנה, דוברת אמת). את דן מרידור הוא תוקף בכל פה: "הוא חושב שהוא שרה-מישפטם של שווייץ."

במצב דברים כזה אין זה פלא ששרייהחיי שוקים — לוי, שרון ומודעי — תופסים את החלל הפוליטי מימין, בהובילת את-התנגדות לתוכנית-השלום של ממשלת-הישראל. אבל שרייהחיישוקים, כך שחברים במיפלגות-הימין, לא יילחמו עד הכדור האחרון על גורל יש"ע. פעיל בכיר בתחיה: "צריך לאמץ את הגיגל שלנו מהבחירות — זה הזמן להתעורר לתחייה!"

במדינה

(המשך מעמוד 13)

לבנון אין סוף

הגיהינום נמשך בלבנון. ישראל (כמעט) בחוץ. סוריה היא בפנים — מאוד.

לבנון לא תהיה ישראל שנייה: הכריז האפ"ר אל-אסר, נשיא סוריה, ויתכן שזוהי תורתו כולה על רגל אחת.

ארץ-האזורים היא הפתח לסוריה — מבחינה צבאית, כלכלית ופוליטית. אין סוריה מוכנה לסבול כי פלג לבנוני אחד ישתלט בה, ויאיים עליה. לכן יצא הצבא הסורי ב-1976 למילחמה באש"ף, שהיה אז הכוח החזק בירושלם. כיום מגויס הצבא הסורי נגד הנוצרים והמיימירינה שלהם.

נשק הברעדה. הסיכוב הנוכחי במילחמה האינטרסית התחיל כאשר הגיע גנרל קנאי נמרץ, מישל עאון, לשילטון במובלעת הנוצרית. הוא ניסה שוב להגשים חלום שכבר נכשל כמה פעמים: הפיכת לבנון, כולה או חלקה, למדינה נוצרית עצמאית, בלתי-תלוייה בסוריה.

היה נרמה לו שההזדמנות כשרה: עיראק, אויבתה התורשתית של סוריה, התפתחה ממילחמתה באיראן, וישראל נראתה כבעלת-ברית ותיקה ונאמנה.

עאון הטיח מצור על כל הנמלים בלבנון, שאינם בשליטת הנוצרים. הסורים השיבו מייד בהטלת מצור על נמלי הנוצרים — בירי, ג'זניה וגזרין.

באותו נטוש הקרב בין הכוחות הנוצריים והצבא הסורי. העיראקים ניסו להעביר לנוצרים נשק-הברעה — טילים שאיימו על סוריה. חיליהם הסורי, שפעל עד כה רק בצפון כדי להימנע מהתנגשות עם חיליהם הישראלי, ירד דרומה ומנע את האספקה. חיליהם הישראלי לא התערב, על-ידי דיווחים זרים, מפני שגם הוא אינו מועניין שנשק כזה יהיה בידי הנוצרים, מפני שהוא עלול להתגלגל משם לידיו כוחות אש"ף.

סמים. הכי זול

שלושה צעירים מקיבוץ בצפון תשורים בגידול סמים.

רונן בר

שלושה חברים צעירים מקיבוץ גשר-הזיון, נעצרו בתחילת השבוע על-ידי בלשי תחנת-נהריה של הנפה הצפונית במישטרה, כחשד דים בגידול צמח הקנבוס, שממנו ניתן להפיק מיגוון רחב של סמים, ובעיקר מריחואנה. נראה שמלשיין מיסטורי הוא זה שהביא להתחלת החקירה של מודיעין-המישטרה ב"נושא. במשך כמה שבועות ניהלו הבלשים תצפיות ומעקבים אחרי שלוש הצעירים, שנהגו להגיע פעמים אחדות ביום למסע" שלהם, דרומית לקיבוץ. אחרי שקיבלו את התמונה המלאה על החקירה, ארבו השוטרים לחקלאים" ותפסו אותם בשעת הטיפול בצמחים. בחיפוש נוסף בחדריהם נמצאו עוד חמישה שתילייקנבוס, שהוכנו לנטיעה.

בשבוע שעבר הובאו השלושה — איתן שרף (21), גידעון שני (22) ואילן דרור (23) — לבית-מישפט השלום בעכו, לשם הארכת מעצרים. בקשת המישטרה התקבלה, והם נעצרו לשישה ימים נוספים. במישטרת ישראל הביעו באחרונה חשש רב מגידול התופעה של הפסקה עצמית של סמים. אחד הקצינים: "זה מאוד בטוח להפיק ככה סם, ואם יודעים איך, זה גם לא לוקח יותר מדי זמן. חוץ מזה, ויותר חשוב, זאת כמובן הדרך הוולל ביותר."